

TŐZSÉR ÁRPÁD

Szilveszter

*Ketten... Még az óév sebében,
átömlőben más térbe, testbe.
Szétkásásodik sosemvolt Énem,
s abban Én, ami csontig sebezte.*

*A telefonban, mintha túlvilágról,
jön a hang: Boldog új esztendőt!
Valahonnan valaki átszól,
s beiktatódunk: a sorsunk eldőlt.*

*Boldogok leszünk menthetetlen,
ebben az évben és mindörökre,
összekötve orosz rulettben,
csetten az új év óbűnre töltve.*

Hó-kék

*Ezerhatszázhusz március harmincadikán
Bacon csúnya nejére s a szép Essex grófra gondol,
árulásaira az induktív „elvetés” szellemében:
házasságunk napján tudatunk hét évet vénül,
hány éves is vagyok akkor tulajdonképpen?*

*Londonból Highgate-ba tart. Négyszárú körző:
lábalja lova a hóba szerkesztett utat,
metszi egy patak esését. A tudós úgy látja,
a forrásból kivillámló jégalabárd is
az általános tengere felé mutat.*

*Ha itt halok meg, gondolja, a fagy legaláb hibernál,
felismerhetnek nyakfodrom premisszájáról.
(Jaj, már jön is a hóvakság: a nap az ég ágára fagyott dió!,
vagy jéggel kitömött tyúk egy Bruegel-képen?!)
Betakar a hó, befog a Nagy Indukció.*

*A festő is kiveti a lázadó színt a képből,
aztán talánként újra fölrakja,
másik vászonra, másik jelentéskörbe
(mondjuk a hó-kéket chiaroscuróba törve). –
Indul a kancellár idegen viszonylatba.*

